

Pomimo upływu tego terminu do dnia dzisiejszego aglomerat położony w okolicach Varese nadal nie posiada urządzeń oczyszczających, które zapewniłyby oczyszczanie ścieków komunalnych pochodzących z tej aglomeracji zgodne z art. 5 ust. 2 dyrektywy 91/271/EWG.

(¹) Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, str. 40)

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-302/05)

(2005/C 229/20)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 28 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez B. Schimę i D. Recchię, członków Służby Prawnej Komisji, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że stanowiąc, iż celem powołania się wobec wierzycieli kupującego na klauzulę dotyczącą zachowania prawa własności, klauzula ta powinna zostać potwierdzona w poszczególnych fakturach za kolejne dostawy, opatrzonych datą pewną poprzedzającą ustanowienie zastawu i zaksięgowanych zgodnie z przepisami prawa, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/35/WE (¹) z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych.
- 2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

W celu umożliwienia zachowania własności towarów aż do chwili uiszczenia całkowitej zapłaty art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/35/WE stanowi, że sprzedawca i kupujący umawiają się

co do powyższego przed dostawą towarów będących przedmiotem transakcji handlowej.

Artykuł 11 ust. 3 decreto legislativo nr 231/2002 (dekret ten stanowi środek transpozycji dyrektywy 2000/35/WE do włoskiego porządku prawnego) przewiduje, że klauzula dotycząca zachowania prawa własności jest skuteczna wobec wierzycieli kupującego wyłącznie wtedy, gdy klauzula taka zostanie potwierdzona w poszczególnych fakturach za kolejne dostawy, opatrzonych datą pewną poprzedzającą ustanowienie zastawu i zaksięgowanych zgodnie z przepisami prawa.

Skuteczność wobec wierzycieli kupującego jest podstawowym elementem klauzuli zastrzeżenia przeniesienia prawa własności. Regulacja przewidziana w art. 11 ust. 3 decreto nr 231/2002 nakłada na sprzedającego szereg dodatkowych obowiązków w porównaniu z obowiązkami przewidzianymi w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/35/WE. Komisja stwierdza zatem, że regulacja ta jest sprzeczna z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/35/WE.

(¹) Dz.U. L 200 z 8.8.2000, str. 35.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-304/05)

(2005/C 229/21)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 29 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez M. van Beeka i D. Recchię, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że w związku z przedsięwzięciem poszerzenia i przystosowania obszaru narciarskiego Santa Caterina Valfurva (trasy nazywane „Bucaneve” i „Edelweiss”) oraz budowy odpowiednich struktur narciarskich w perspektywie mistrzostw świata narciarstwa alpinistycznego 2005 r. w obrębie ZPS IT 2040044 *Parco Nazionale dello Stelvio* (Parku Narodowego Stelvio), poprzez: